

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 20C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117203318
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Jenis
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1117203318.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Martinom Jenisom v spore žalobcov: F. R., narodený X.X.XXXX, bytom J. XXX, B., zastúpený: JUDr. Ladislav Jonáš, advokát, so sídlom Bajzova 1, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 4.560,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.400,10 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 4.400,10 eur vo výške 5 % ročne od 23.11.2016 do zaplatenia a to všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v pomere 92,96 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.2.2017 domáhal zaplatenia sumy 4.560,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,4% od 28.8.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

2. Žalobca tvrdil, že na základe uznesení z roku 2012 bol trestne stíhaný ako obvinený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom následne bol podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17.10.2013, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.8.2014. Z uvedeného dôvodu žalobca požadoval náhradu škody spočívajúcu v nákladoch na obhajobu vo výške 4.420 €, ktoré obhajcovi uhradil a 140,50 € ako nákladov na nákup oblečenia na vykonanie dôkazu v konaní pred súdom.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca súdu predložil:

- odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 18.11.2016,
- výpis z účtu,
- 4 faktúry spoločnosti Shirtinator
- uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.8.2014, sp. zn. 2To/60/2014,
- rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17.10.2013, sp. zn. 46T/123/2012.

4. Žalovaná sa k veci vyjadrila tak, že nárok v celom rozsahu poprela. Je toho názoru, že vo veci absentuje titul v podobe nezákonného rozhodnutia, pričom v argumentácii poukázala na nález Ústavného súdu zo dňa 13.11.2013, sp. zn. II. ÚS 163/2013 a rozsudok ESĽP č. 57404/08 z 20.6.2013 (Lavrechov proti Českej republike). Vo svojom vyjadrení k žalobe argumentuje, že aj keď trestné stíhanie skončilo oslobodením žalobcu, nemožno ho považovať za nezákonné. Považuje za nesprávne vyčíslenie príslušenstva pohľadávky, keď úroky z omeškania možno priznať najskôr dňom oznámenia príslušného orgánu štátu, že nárok na náhradu škody neuspokojí, t.j. dňom 23.11.2016 a tiež v tejto

súvislosti poukazuje aj na nesprávnu výšku uplatneného úroku z omeškania, ktorý by zodpovedal výške 5 % a nie 8,4 % ako si uplatnil žalobca. V súvislosti s uplatnením nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalovaná uviedla, že žalobca nepredložil vyúčtovanie právnych služieb. Vo vzťahu k predloženým faktúram uviedla, že tieto okrem jednej boli vystavené na meno K. E. a absentuje doklad, že by mu žalobca tieto prostriedky zaplatil.

5. V ďalšom priebehu konania strany zotrvali na svojej argumentácii, žalobca súdu predložil vyúčtovanie právnych služieb podľa vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z. z. (ďalej len ako „vyhláška“) s tým, že má za to, že zákonná tarifná odmena je vyššia, než v skutočnosti uhradil. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinami, oboznámil sa s podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/123/2012, osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty JUDr. Jána Jonáša č. SK1024866909 a dokumentáciou o evidencii DPH za relevantné obdobie.

6. Súd po vykonaní dokazovania konštatuje, že vec považuje po skutkovej stránke za nespornú, spornými zostali najmä právne otázky či tieto skutočnosti zakladajú nárok žalobcu a uplatnenej výške.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, táto zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

8. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

9. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

10. Podľa § 18 ods. 1a 3 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

11. Základnou otázkou v konaní bolo, či skutočnosť, že žalobca bol v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby zakladá nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. ako osobitného zákona upravujúceho zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V tomto smere súd poukazuje na ustálenú judikatúru najmä na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. októbra 2010 sp. zn. 4 MCdo 15/2009, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR ako judikát R 37/2014, ktorého právna veta znie: „Zmyslu a účelu § 6 ods.

1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovedá interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.“ Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, že ide o judikatúru prekonanú, ako tvrdí žalovaná (v tomto je možné poukázať napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.4.2019, sp. zn. 1Cdo/133/2018, alebo uznesenie zo dňa 21.11.2018, sp. zn. 4Cdo/66/2018, v ktorých súd dovolania žalovanej v obdobných veciach a na základe rovnakej argumentácie ako v tomto konaní odmietol). Z uvedených rozhodnutí nevyplýva, že by trestné konanie bolo v dôsledku oslobodenia obžalovaného ako také nezákonné. Avšak na oslobodenie spod obžaloby je potrebné nahliadať ako na relevantnú právnu skutočnosť zakladajúcu nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

12. Žalobca požadoval náhradu škody spočívajúcu v nákladoch na obhajobu v trestnom konaní. V predmetnom trestnom konaní bol žalobca zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Jonášom, ktorému uhradil spolu sumu 4.420 €. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. V súvislosti s právnym zastúpením predložil žalobca vyúčtovanie právnych služieb vo výške 5.356,60 €, spolu za 19 úkonov právnej služby po 212,60 €, 9 porad s klientom vo väzbe a náhradu za stratu času v rozsahu 20 polhodín. Predmetné vyúčtovanie však nie je v celosti v súlade s vyhláškou 655/2004 Z. z. Podľa predloženého vyúčtovania obhajca vychádzal zo sumy 212,60 € za jeden úkon právnej služby. Predmetný výpočet vychádza zo základnej sadzby na rok 2012 podľa § 12 ods. 3 písm. c/ vyhlášky vo výške 127,16 €, (1/6 výpočtového základu), keďže išlo o trestné činy lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., zvýšená podľa § 13 ods. 3 vyhlášky vzhľadom na spojenie vecí (uznesením zo dňa 10.6.2012 pod ČVS: ORP-438/2-OVK-B3-2013), s režijným paušálom vo výške 7,63 € a s DPH 20% (obhajca predložil príslušné osvedčenie o registrácii), teda spolu 212,60 € (127,16 + 42,68 + 7,63 = 177,17 + 20% DPH = 212,60 €). Rovnako postupoval aj súd, avšak uvedená suma 212,60 € sa vzťahuje len na rok 2012. Vzhľadom na zmenu vyhlášky s účinnosťou od 1.7.2013 bol výpočtový základ pre výpočet tarifnej odmeny zmenený a to tak, že sa ním stala priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, teda došlo k zníženiu výpočtového základu. Základná sadzba tarifnej odmeny (§ 12 ods. 3 písm. c/ vyhlášky) tak pre úkony právnej služby za rok 2012 bola suma 127,16 €, pre úkony od 1.1.2013 do 30.6.2013 suma 130,16 €, od 1.7.2013 od 31.12.2013 suma 115,90 € a za úkony v roku 2014 suma 120,23 €. Režijný paušál (ktorého sa zmena vyhlášky nedotkla) na rok 2012 bol vo výške 7,63 €, rok 2013 vo výške 7,81 € a rok 2014 vo výške 8,04 €. Súd uvádza, že úkony právnej služby týkajúce sa iba väzby žalobcu nemožno považovať za úkony v merite veci, preto tieto subsumoval pod úkony právnej služby podľa § 14 ods. 3 vyhlášky a odmenu a náhradu výdavkov považoval za oprávnenú v nasledovnom rozsahu:

- prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady dňa 12.6.2012, §14 ods. 1 písm. a/ vyhl., 212,60 €;
- rozhodovanie o väzbe dňa 14.6.2012, § 14 ods. 3 písm. d/ vyhl., 106,08 € ;
- účasť na výsluchu sv. A. dňa 9.7.2012,
- účasť na výsluchu sv. F. dňa 31.7.2012
- účasť na výsluchu sv. R. a E. dňa 9.8.2012
- účasť na výsluchu sv. N. a I. dňa 22.8.2012
- účasť na výsluchu sv. X.a dňa 5.9.2012
- účasť na ohliadke miesta činu dňa 10.10.2012
- § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl., 6 x 212,60 €;
- rozhodovanie o väzbe dňa 25.9.2012, § 14 ods. 3 písm. d/ vyhl., 106,08 €;
- rozhodovanie o väzbe dňa 27.11.2012, § 14 ods. 3 písm. d/ vyhl., 106,08 €;
- účasť na hlavnom pojednávaní dňa 29.1.2013 a 5.3.2013

§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl., 2 x 217,63 €;
- účasť na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2013 (nad 2 hodiny)
- § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl., 389,62 €;
- zabezpečenie komparzu na hlavné pojednávania dňa 17.10.2013
§ 14 ods. 3 písm. a/ vyhl., 97,41 €;
- účasť na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Bratislave o odvolaní dňa 28.8.2014
§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl., 201,02 €;
- žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 6.9.2012 a 15.10.2012
§ 14 ods. 3 písm. c/ vyhl., 2 x 106,08 €

Spolu 3.141,91 €.

V súvislosti s predloženým potvrdením o vykonaných poradách s klientom v ÚVV Bratislava, súd priznal tarifnú odmenu za návštevy konané v dňoch 6.7.2012, 13.7.2012, 24.8.2012, 6.9.2012, 19.9.2012, 12.10.2012 a 25.10.2012 v zmysle vyhlášky (§ 14 ods. 2 písm. a/, resp. § 14 ods. 4 písm. a/ vyhl.) spolu v sume 863,49 €. Odmenu za porady vykonané v dňoch 12.11.2012 a 26.11.2012 súd nepovažoval za oprávnenú, keďže medzi poradami v danom čase už absentoval iný úkon právnej služby, odmena za tieto porady obhajcovi nepatrí (§ 14 ods. 6 vyhl.).

V súvislosti s nárokom na náhradu za stratu času v rozsahu 20 polhodín po 12,71 € súd výhrady nemal, keďže úkony trestného konania boli vykonávané mimo okresu sídla právneho zástupcu.

13. Spoločne k odmene a hotovým výdavkom za právne zastupovanie žalobcu v trestnom konaní súd uvádza, že žalobcovi vo vyššie uvedenom rozsahu vyhovel, keďže tieto trovy trestného konania považuje za oprávnené. Súd však nepriznal žalobcovi odmenu právneho zástupcu za podanie ústavnej sťažnosti, nakoľko otázka náhrady trov konania je súčasťou konania pred ústavným súdom a nejde o trovy trestného konania. V súvislosti s úkonom právnej služby - zabezpečenie komparzu na pojednávanie dňa 17.10.2013 súd vychádzal z obsahu zápisnice z tohto pojednávania, na ktorom bola vykonaná rekognícia, pričom do pojednávacej miestnosti vstúpilo 13 figurantov, pričom podstatnou otázkou bolo aj to, akú mal mať páchatel oblečenú mikinu. Preto súd považoval tento úkon právnej pomoci za plne opodstatnený a v zmysle § 14 ods. 8 vyhlášky ho subsumoval pod úkon návrhu na vykonanie dôkazu podľa § 14 ods. 3 písm. a/ vyhlášky. Námietku žalovanej, že súčasťou trov právneho zastúpenia nie je nárok na hotové výdavky v zmysle vyhlášky vzhľadom na legislatívny odkaz v zákone č. 514/2003 Z. z. považuje súd za neopodstatnenú. Predmetný nárok vyplýva priamo z ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom odkaz slúži len na rozlíšenie jednotlivých druhov odmien ustanovených vyhláškou (tarifná/zmluvná).

14. V nadväznosti na vyššie uvedené súd považoval za účelne vynaložené výdavky na nákup mikín podľa predložených faktúr spolu v sume 140,50 €. Námietka, že na faktúrach (s výnimkou jednej) je uvedená osoba K. (druh matky žalobcu) podľa názoru súdu v danom prípade nie je opodstatnená, súd má z tvrdení žalobcu a obsahu trestného spisu za dostatočne preukázané, že tieto mikiny boli zabezpečené za účelom dokazovania v trestnom konaní a s poukazom na § 18 ods. 1 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a predstavujú účelne vynaložené hotové výdavky na obhajobu žalobcu. Preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4.400,10 € (3.141,91 € + 863,49 € + 254,20 € + 140,50 €). V časti príslušenstva sa súd stotožnil s námietkou žalovanej (ods. 4) a úroky z omeškania priznal odo dňa oznámenia žalovanej, že škodu žalobcovi neuhradí (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.) a zároveň vyhovel žiadosti o 30 dňovú lehotu na plnenie.

15. Žalobca bol úspešný v konaní v časti 4.400,10 €, teda 96,48 % pôvodne žalovaného nároku. Úspech žalovanej je 3,52 %. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere 92,96 % (96,48 % - 3,52 %). O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia.